# Bilmek ve Yapmak Arasındaki Boşluk

Çalışmada “Bilmek ve Yapmak Arasındaki Boşluk”, insanların bir şeyi yapmaları gerektiğini bilmeleri (bilgi, fikirler, planlar) ile gerçekten harekete geçmeleri (uygulama, eylem) arasındaki farkı ifade eden temel bir kavram olarak tartışılmaktadır. Bu boşluk, çoğu hayalin sessizce sona erdiği yerdir. Yüksek sesli bir başarısızlık veya dramatik bir hata değil, daha ziyade “yapmalıyım” ile “yaptım” arasındaki duraklamada, niyet ile eylem arasındaki boşlukta hayallerin solup gitmesidir.

Bu makaleyi Spotify’da sesli olarak dinlemek için podcast’ine bu linkten ulaşabilirsiniz.

**Boşluğun Önemi** Bu boşluk, **mevcut haliniz ile olabileceğiniz kişi arasındaki farkı yaratır**. Her gün ele alınmadığında, istediğiniz hayatın sizden daha da uzaklaşmasına neden olur. İnsanların yıllarca öğrenmesine, düşünmesine ve hazırlanmasına rağmen hala harekete geçmemesinin, bildiği şeyleri yapmamasının bir sonucudur.

Bu makaleyi Youtube’da görüntülü olarak izlemek için videosuna bu linkten ulaşabilirsiniz.

## 1.1 İnsanlar Neden Bildiklerini Yapmıyorlar? (Boşluğun Nedenleri)

İnsanların bildiklerini yapmamasının ve bu boşluğun ortaya çıkmasının birçok nedeni vardır:

- **Korku ve Tereddüt**: Bilmek güvenli hissettirir ve insanı korur. Teori içinde yaşayarak utanç, başarısızlık veya çabanın yeterli olamayacağı riskinden kaçınılabilir.
- **Hazırlıkta Güvenlik ve Hareketsiz Konfor**: İnsanlar ilerleme istemeseler bile, yapmanın ortaya çıkarabileceği şeylerden korktukları için sıkışıp kalırlar. Hazırlık, sizi meşgul ve üretken gösteren bir güvenlik duygusu sağlar, ancak derinlerde yalnızca kaçınmadır. Mevcut rutinlerinde rahatlayanlar, istedikleri sonuçları üretmese bile değişimi tetiklemek için gereken enerjiyi ve çabayı harcamaktan kaçınırlar.
- **Mükemmeliyetçilik**: Bir şeyi mükemmel yapamayacaklarını düşünenler hiç başlamazlar. En iyi yöntemi, mükemmel planı veya doğru anı bulmaya o kadar çok zaman harcarlar ki ilerleme fırsatını kaçırırlar.
- **Bunaltıcı Olma**: İnsanlar nereden başlayacaklarını bilemediklerinde başlamazlar; sadece bir sonraki adımı değil, dağın tamamını görmeye çalışırlar.
- **Aşırı Tüketim**: Sürekli bilgi, tavsiye ve teknik tüketenler, o kadar çok bilgiyle şişerler ki hareket edemez hale gelirler. Bilgi toplayıcısı olurlar, uygulayıcı değil.
- **Erteleme**: Başlangıcın getirdiği rahatsızlıktan, şüphe, sakarlık ve dirençle uğraşmaktan kaçınmak için insanlar işleri ertelerler. Bu, işi sonraya bıraktıklarını düşünmek ama aslında başlamanın rahatsızlığından kaçınmaktır.

Genel olarak, bu boşluk genellikle bilgi eksikliği veya fırsat eksikliği değil, tereddüt,

erteleme ve bahanelerle beslenir. Harekete geçmenin rahatsızlığına adım atmak yerine, hareketsiz bir rahatlık içinde kalma kararıdır.

## 1.2 Bilgi ve Öğrenme Neden Tek Başına Yeterli Değildir?

Bilgi, sadece tohumdur; hasat veya meyve değildir. Sonuç almak için harekete geçmeniz, hareket etmeniz ve yapmanız gerekir. Bilmek, eylemin yerine geçmek yanıltıcıdır; ilerleme yanılsaması yaratır. Bir bölüm okuyarak veya bir video izleyerek duygusal ödül alabilirsiniz, ancak aslında hiçbir şey yapmadığınız için gerçek bir ilerleme olmaz. Bu, şınav çekmeyi okuyup sanki egzersiz yapmış gibi hissetmeye benzer. Bilgi, vücudunuzu değiştirmez, iş kurmaz, para biriktirmez veya alışkanlıkları düzeltmez; bunu sadece eylem yapar. Dünya, bildikleriniz için değil, yaptıklarınız, sunduklarınız ve takip ettikleriniz için ödeme yapar.

**Boşluğu Kapatmanın Anahtarı: Harekete Geçmek** Bu boşluğu kapatmanın anahtarı **disiplin ve tutarlı eylemdir**.

1. **Harekete Geçmek**: Hazırlanmayı bırakıp inşa etmeye, beklemeyi bırakıp yapmaya başlamak gerekir. Kusurlu, hatta tutarsız bile olsa, bir kez yapmaya başladığınızda, teoriden dönüşüme geçilir ve gerçek ilerleme orada başlar.
2. **Disiplin**: Bilmek ile yapmak arasındaki boşluğu kapatan köprüdür. **Disiplin, canınız istemediğinde bile yapılması gerekeni yapmaktır**. Mükemmel koşulları beklemez veya duygularla pazarlık etmez; sadece ortaya çıkar ve işi yapar. Disiplin, amatörleri profesyonellerden ayıran şeydir; amatörler canları istediğinde hareket ederken, profesyoneller zamanı geldiği için hareket ederler.
3. **Küçük Adımlarla Tutarlılık**: Her büyük değişim küçük eylemlerden oluşur. Bir sonraki küçük eyleme odaklanarak bunalmayı tamamen aşabilirsiniz. **Tutarlılık, gerçek kestirmedir**. Günlük, küçük, basit eylemlerin tekrarı ilerlemeyi sağlar ve disiplini güçlendirir. En yoğun olan değil, en tutarlı olan kazanır.
4. **“Doğru Zamanı” Beklememek ve Karar Vermek**: “Doğru zaman” diye bir şey yoktur. Hiçbir zaman hayatınızı değiştirmek için uygun veya ideal koşullar mevcut değildir. **Doğru zaman bir tarih değil, bir karardır**. Önemli şeyler, her şey mükemmel bir şekilde sıralandığı için değil, birileri beklemeyi bırakıp harekete geçmeye karar verdiği için başlar.
5. **Mükemmeliyeti Değil, Hareketi Hedeflemek**: **Mükemmeliyetçilik bir tuzaktır**. Bir şeyde daha iyi olmanın tek yolu, başlangıçta kötü de olsa onu yapmaktır. Kusurlu olmaya istekli olmadığınız sürece tutarlı olamazsınız ve tutarlı değilseniz başarılı olamazsınız. Harekete geçmek dağınık, beceriksiz ve rahatsız edici olacaktır ama gereklidir. Yapma eylemi netlik, deneyim ve sonuçlar yaratır.
6. **Beklenen Duyguların Eylemden Sonra Gelmesi**: Beklediğimiz duygular (motivasyon, güven, cesaret) eylemden sonra ortaya çıkar, önce değil. İnsanlar harekete geçmek için hazır hissetmeyi, kendinden emin hissetmeyi veya motive olmayı beklerler. Ancak bu duygular süreci yönetmez, onu takip ederler. **Motive olduğunuz için hareket etmezsiniz; hareket ettiğiniz için motive olursunuz**. Kendinden

emin olduğunuz için hareket etmezsiniz; hareket ederek güven inşa edersiniz. İstediğiniz duygular, hareketin diğer tarafında yaşar. Küçük başlayın, hazır hissetmeyi beklemeyin; yorgun veya korkmuş olsanız bile yapın, enerji ve cesaretin daha sonra geleceğini unutmayın.

7. **Konfordan Vazgeçmek ve Risk Almak**: Güvenlik ilerleme değildir. Değişim isteniyorsa, kalıbı kırmalı, bilginin getirdiği güvenliğe razı olmaktan vazgeçip yapma cesaretini inşa etmeye başlanmalıdır.

Sonuç olarak, “bilmek” ile “yapmak” arasındaki boşluk, potansiyel ile ilerleme arasındaki, hakkında konuştuğunuz hayat ile yaşadığınız hayat arasındaki farktır. Bu boşluk daha fazla zamanla kapanmaz; **eylemle, her şey hazır olmadan başlamaya istekli olmakla kapanır**. Momentum başlar, netlik gelir, sonuçlar takip eder; doğru zaman olduğu için değil, daha fazla beklememeye karar verildiği için. Küçük, belirsiz veya rahatsız edici olsa bile bir sonraki adımı atmak her şeyi değiştirir.